

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci

žalobce: **Ing. M. J.**
bytem M. 989/7, P.
zastoupen Mgr. Václavem Voříškem, advokátem
sídlem Ledčická 649/15, Praha - Dolní Chabry

proti
žalovanému: **Městský úřad Luhačovice**
sídlem nám. 28. října 543, Luhačovice

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem,

takto:

- I. Zásah žalovaného vůči žalobci spočívající ve zveřejňování osobních údajů žalobce na webových stránkách města Luhačovice (<http://www.mesto.luhocovice.cz/>), a to konkrétně žalobcova jména a příjmení, data narození, adresy trvalého pobytu a bydliště a e-mailové adresy v dokumentu obsahujícím žádost o informace, kterou žalobce podal podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, dne 18.4.2016 k žalovanému, a v odpovědi žalovaného na ni ze dne 25.4.2016, **byl nezákonný.**
- II. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

- III. Žalovaný je **povinen** nahradit žalobci náklady řízení ve výši 12 200 Kč k rukám Mgr. Václava Voříška, advokáta, sídlem Ledčická 649/15, Praha - Dolní Chabry, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podanou ke zdejšímu soudu domáhal ochrany před nezákonným zásahem žalovaného, který měl spočívat ve zveřejnění žalobcovy žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), a odpovědi na tuto žádost včetně žalobcových osobních údajů na webových stránkách žalovaného.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě a v replice k vyjádření žalovaného namítá, že shora popsané jednání žalovaného bylo nezákonné. Podle žalobce měl žalovaný jeho osobní údaje řádně anonymizovat. Pokud tak neučinil, porušil § 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o ochraně osobních údajů“), § 8a InfZ a čl. 2 odst. 3 Ústavy České republiky a čl. 7 odst. 1 a čl. 10 odst. 2 a 3 Listiny základních práv a svobod.
3. Žalobce po změně petitu v replice k vyjádření žalovaného požaduje, aby soud určil, že zásah žalovaného spočívající ve zveřejňování osobních údajů žalobce na webových stránkách žalovaného v dokumentu obsahujícím žádost o informace, kterou žalobce podal dne 18.4.2016 k žalovanému, a v odpovědi žalovaného na ni ze dne 25.4.2016, byl nezákonný. Na tomto procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Obsah vyjádření žalovaného

4. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že před zveřejněním žádosti žalobce a poskytnutí informace v PDF/A formátu podle zákona č. 365/2000 Sb., o informačních systémech veřejné správy, a podle pravidel tvorby přístupného webu byla provedena anonymizace osobních údajů žalobce v souladu se zákonem o ochraně osobních údajů, a to pomocí editoru PDFXChangeViewer jako anonymizačního nástroje.
5. Žalovaný navrhuje, aby žaloba byla odmítnuta, případně jako nedůvodná zamítnuta, a na tomto procesním postoji setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

6. Nejprve se soud zabýval otázkou včasnosti žaloby. Podle žalovaného uplynula objektivní dvouletá lhůta pro podání žaloby, neboť ke tvrzenému zásahu mělo dojít poprvé už koncem dubna 2016, přičemž žaloba byla podána až dne 23.10.2018.
7. Podle § 84 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“, musí být žaloba podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo. V souladu s ustálenou judikaturou však objektivní ani subjektivní lhůta nezačne plynout, dokud

nezákonný zásah trvá (rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14.8.2014, sp.zn. 10 Afs 28/2014, a ze dne 19. 2. 2015, sp.zn. 1 As 151/2014). V posuzované věci, jak sám žalovaný ve vyjádření k žalobě uvádí, přestal tvrzený nezákonný zásah trvat – zveřejněné dokumenty s osobními údaji žalobce byly odstraněny z webových stránek žalovaného – až v září 2018. Lhůta pro podání žaloby podle § 84 s.ř.s. tak byla zachována.

8. Podle § 82 s.ř.s. každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasaženo, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.
9. Podle § 87 odst. 2 věty první s.ř.s. soud rozsudkem určí, že provedený zásah byl nezákonný, a trvá-li takový zásah nebo jeho důsledky anebo hrozí-li jeho opakování, zakáže správnímu orgánu, aby v porušování žalobcova práva pokračoval, a přikáže, aby, je-li to možné, obnovil stav před zásahem.
10. V daném případě se žalobce původně domáhal toho, aby soud určil, že zásah byl nezákonný, a žalovanému zakázal v zásahu pokračovat. V průběhu řízení však žalobce žalobní petit změnil tak, že požadoval toliko určení, že provedený zásah byl nezákonný.
11. Podle § 85 s.ř.s. je žaloba nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný. Skutečnost, že žalobce v daném případě nevyčerpal žádný jiný eventuální prostředek nápravy, tak nezpůsobuje nepřijatelnost žaloby.
12. Soud se tedy zabýval důvodností podané žaloby; rozhodoval přitom bez jednání za splnění podmínek dle § 51 odst. 1 s.ř.s. Vyšel při tom z toho, že mezi žalobcem a žalovaným není sporu, že osobní údaje žalobce nebyly v žalovaném zveřejněných dokumentech „na první pohled“ viditelné, což žalobce i sám v bodu [4] žaloby uvádí. Spornou není ani otázka, zda ze zveřejněných dokumentů bylo možné osobní údaje žalobce získat zkopírováním textu a vložením do textového editoru, či zda byly osobní údaje žalobce ze zveřejněných dokumentů vyhledatelné tzv. internetovými roboty, kteří indexují dostupný obsah internetu pro účely vyhledávání (např. Google), neboť žalovaný tyto skutečnosti nerozporuje. Naopak ve vyjádření k žalobě uvádí, že *„zadáním osobních údajů žalobce (nikoliv však jeho iniciálů) do fulltextového vyhledávání byl dokument vyhledán v internetovém prostředí jako dokument obsahující tyto údaje“*. Možnost „vykopírovat“ osobní údaje žalobce ze zveřejněných dokumentů žalovaný rovněž nepopírá, toliko polemizuje nad potřebnou úrovní technických znalostí a nutností cíleného, nikoliv nahodilého, vyhledávání osobních údajů žalobce. Soud tak považuje i možnost „vykopírovat“ či vyhledat osobní údaje žalobce ze zveřejněných dokumentů za nespornou.
13. Zjednodušeně řečeno je v daném případě mezi žalobcem a žalovaným nesporným, že ve zveřejněných dokumentech (žádosti o informace a odpovědi na tuto žádost) nebyly osobní údaje žalobce na první pohled vidět, nicméně pokud byly z těchto dokumentů „neviditelné pasáže“ týkající se osobních údajů žalobce vykopírovány do jiného dokumentu, osobní údaje žalobce se objevily, stejně jako se objevily v případě, že bylo jméno a příjmení žalobce zadáno v některém internetovém vyhledávači.
14. Podle § 5 odst. 3 InfZ do 15 dnů od poskytnutí informací na žádost povinný subjekt tyto informace zveřejní způsobem umožňujícím dálkový přístup. O informacích poskytnutých

způsobem podle § 4a odst. 2 písm. e) a f), informacích poskytnutých v jiné než elektronické podobě nebo mimořádně rozsáhlých elektronicky poskytnutých informacích postačí zveřejnit doprovodnou informaci vyjadřující jejich obsah.

15. Podle § 8a InfZ informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.
16. Jakkoliv je z uvedených ustanovení InfZ zřejmá existence povinnosti žalovaného jako povinného subjektu zveřejnit informaci poskytnutou na žádost, nijak se tato povinnost netýká zveřejnění osobních údajů žadatele. Naopak, ohledně jejich zveřejnění musí povinný subjekt respektovat omezení stanovená v § 8a InfZ, který odkazuje na zákon o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů; ten však žádné zveřejnění osobních údajů žadatele o informace neumožňuje. Pokud tedy žalovaný zveřejnil žalobcovy osobní údaje obsažené v žádosti o informace a v odpovědi na tuto žádost, postupoval nezákonně. Byť žalovaný tyto osobní údaje na první pohled anonymizoval a přímo v dokumentu viditelné nebyly, zřetelně se objevily po vykopírování textu do jiného dokumentu, případě po zadání žalobcova jména a příjmení v internetovém vyhledávači. Soud je přitom toho názoru, že postup spočívající ve „vykopírování“ textu zveřejněného dokumentu do textového editoru, kterým je možné získat osobní údaje žalobce, jistě nelze označit za technickou dovednost výjimečnou, nýbrž naopak v dnešní době o dovednost zcela běžnou a často používanou. Způsob anonymizace, který použil žalovaný v daném případě, tak nelze považovat za anonymizaci účinnou, a tedy řádnou (zákonnou).
17. Žádný vliv na výše uvedené nemá ani skutečnost, že pro nalezení uveřejněných dokumentů a získání tam uvedených osobních údajů žalobce bylo třeba žalobce na internetu cíleně vyhledávat. Zákon o ochraně osobních údajů totiž nijak nerozlišuje mezi „cíleným“ a „nahodilým“ vyhledáváním. Žalovaný má přitom povinnost zpracovávat osobní údaje pouze v souladu se zákonem a zcela bez ohledu na to, jak je možné je dohledat. Soud nadto zastává názor, že právě při znalosti některých osobních údajů konkrétní osoby – tu jména a příjmení – a při snaze vyhledat další osobní údaje může být dopad do právní sféry vyhledávané osoby o to větší.
18. Na uvedeném závěru nemůže ničeho změnit ani tvrzení žalovaného, že prostřednictvím jím zveřejňovaných dokumentů nedošlo k prvnímu zpřístupnění osobních údajů žalobce, neboť jsou již zveřejněny v živnostenském rejstříku. Skutečnost, že vybrané osobní údaje žalobce jako podnikatelského subjektu byly v souladu se zákonem (§ 60 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání) zveřejněny v živnostenském rejstříku, nemůže mít na nezákonnost postupu žalovaného žádný vliv.
19. Zdejší soud tedy dospěl k závěru, že žalovaný řádně neanonymizoval osobní údaje žalobce ve zveřejněné žádosti o informace a v odpovědi na tuto žádost v souladu s InfZ, resp. zákonem o ochraně osobních údajů, čímž došlo k nezákonnému zásahu do žalobcových práv; žaloba na ochranu před takovým zásahem byla podána důvodně.

V. Náklady řízení

20. Výrok o nákladech řízení o žalobě se opírá o § 60 s.ř.s. Podle § 60 odst. 1 věty první s.ř.s. nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na

náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.

21. Žalovaný úspěšný nebyl, právo na náhradu nákladů řízení nemá.
22. Z obsahu soudního spisu vyplývá, že žalobci vznikly náklady ve výši 2000 Kč za zaplacený soudní poplatek za žalobu. Dále se jednalo o náklady právního zastoupení spočívající v odměně zástupce za tři úkony právní služby po 3100 Kč společně se třemi režijními paušály po 300 Kč – převzetí a příprava zastoupení, žaloba a replika, tedy 10 200 Kč; podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytnutí právních služeb (advokátní tarif). Žalovaný je tedy povinen zaplatit žalobci částku 12 200 Kč, a to k rukám zástupce žalobce ve stanovené lhůtě.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 16. ledna 2019

David Raus v.r.
předseda senátu